

בבית המשפט העליון בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בג"ץ 8024/14
בג"צ 8025/14

לפני: כבוד השופט אי רובינשטיין
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' סולברג

העותרים: 1. חגאזי
2. חגאזי
3. המוקד להגנת הפרט מיסודה של

נגד

המשיב: אלוף פיקוד העורף

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: ט" בכסלו התשע"ה (1.12.14)

מזכיר הרכב
קלדנית: גלעד זוהרי
זינה

בשם העותרים: עו"ד לביב חביב, עו"ד מוחמד מחמוד

בשם המשיב: עו"ד יוכי גנסין, עו"ד אבינועם סגל-אלעד

פרוטוקול

1 עו"ד חביב:
2

3 אני מבקש בפתח הדין להגיש חו"ד הנדסית שהעתקה הועבר
4
5 כבוד השופט אי רובינשטיין:

6 ברצוני לציין הוגשה בסופ"ש עתירה כללית לגבי הריסת הבתים שהיא קבועה ליום רביעי ביחד
7 עם שתי עתירות פרטניות ולכן אני מניח שמבחינת לויז הפסיקה זה יבוא הכל בסמוך.

8 עו"ד סגל אלעד:
9
10 אין התנגדות להגשת חו"ד.

11 עו"ד חביב:
12

13 קשה להופיע בעתירות האלה מצד אחד יש איזה הבנה בסיסית אנושית ומוסרית ביותר שהיא
14 בבסיס השיטה והאדם שלא פוגעים באנשים רק מאחר וקרוב משפחה או בן או הורה ביצע
15 מעשה קשה וגורא ככל שיהיה זה דבר בסיסי שלא צריך ללמוד משפטים כדי להבינו. זה בתוכנו
16 ונמצא במוסר הבסיסי שבנו ומקל וחומר הוא גם נמצא במשפט ובכל הדתות שלא פוגעים
17 באנשים רק בגלל גרבה משפחתית ולא פוגעים באנשים כי בכך רוצים להרתיע אחרים ואם

מתחילים בדבר הזה לא ניתן לדעת איפה עוצרים. אפשר להגיד שאם הורגים את בני המשפחה זה ירתיע מחבלים פוטנציאליים.

כבוד השופט א' רובינשטיין:

השאלה היא האם נסיבות שיוצרות, אדוני יודע שבמישור המשפטי זה עבר הרבה שנים אישור מתוך אותה אי נחת, ואנו במציאות לא טובה בהקשרים הכלליים והאמצעי של תקנה 119 מועלה. אנו מדברים על טענה של המשיבים שהדבר הזה התריסה הזו או אטימה או הריסה חלקית, כמה שהפגיעה הזו יוצרת מועקה לא נוחה היא מרתיעה. זו הטענה. גם נעשה ניסיון פיגוע דקירה והטענה שמוכרחים להתיע.

עו"ד חביב:

1 לכן אמרתי שקשה להופיע בתיקים כאלה – מצד אחד האישור שניתן להשתמש בתקנה 119
 2 וניתן להרוס ולאטום בתים אבל אם נאזן את השני הדברים יחדיו, חייב ביהמ"ש וראוי לו
 3 שידקדק בדברים ויבחן אותם בזוכיות מגדלת מתוך אותה תחושה מועקה כך שבמקום שאפשר
 4 לבטל את ההריסה או להקהות את חומרת הפגיעה בבית יעשה הדבר. הריסת בית משפחה זה
 5 לא רק פגיעה ברכוש אלא זו קללה. "יחרב ביתק" זה בבחינת יחרב עולמך. בכל מקרה הפגיעה
 6 קשה בתחושת הצדק שפוגעים בה על לא עוול מחייב בחינה מדוקדקת. גם מקריאת תשובת
 7 המדינה לא מרגישים את תחושת המועקה. המדינה לא אומרת שהם יודעים שהמשפחה לא
 8 קשורה אבל הם חייבים, אין קושי בלבצע את הדבר הזה, ואין תחושת של הצטערות אלא עושים
 9 את הדברים באופן טבעי וזה כבר הופך להיות הדבר הנורמאלי שזה הופך להיות בית משפחת
 10 המחבל. הכל מתויג ונצבע באותו צבע ומשליכים את מעשיו של הבן, שנהרג כבר ומשליכים את
 11 מעשיו וצובעים גם את המשפחה וביתה באותו הצבע. אולי זה ניואנסיים אבל זה כן מלמד על כך
 12 שאין פה תחושה של אין ברירה אלא יש פה תחושה שזה הדבר הטבעי שכבר הפך לנורמה.
 13
 14

כבוד השופט א' רובינשטיין:

25 אדוני יודע בעצמו שהיה שלב ארוך שהדבר הזה לא הופעל בעקבות הוועדה, גם המעשה שאנו
 26 מדברים עליו הזה והשני, זה לא דבר של מה בכך וזה נהפך ליותר שגרה.
 27

עו"ד חביב:

28 אין בדבריי הצדקה או הגנה למעשים אבל בין המעשים ובין המשפחה אין קשר.
 29
 30
 31

כבוד השופט נ' סולברג:

32 המשיבים הדגישו שזה לא נורמה אלא זה שינוי נסיבות קיצוני ותישקל האופציה לעשות את
 33 השימוש הזה. זה לא נורמה
 34
 35
 36
 37

עו"ד חביב :

אני בשולים שגותרו לי בין האישור העקרוני של ביהמ"ש להפעיל את הסנקציה הזו ל בין החובה לפעול במידתיות אבקש להעלות את השאלות האם להתייחס למעשה הזו כמו שאר המעשים ואין פה שום הצדקה או הקלה או פגיעה בחומרת המעשה אבל האם באמת יש כאן פיגוע לאומני או שמא אדם שפגע בקורבנו על רקע עמדותיו הפוליטיות.

כבוד השופט אי רובינשטיין :

מה ההבדל בין עמדה פוליטית ללאומני?

עו"ד חביב:

אם זה היה יהודי שפוגע ביהודי לא היינו מכנים את זה פיגוע אלא ניסיון התנקשות פוליטי, נניח שבתוך סערת האלימות שאנו חווים בתקופה זו מתרחש חלילה ניסיון התנקשות על רקע עמדות בנוגע למסגד אל אקצה כאשר הפוגע הוא יהודי האם המדינה אז תכניס את היורה היהודי לאותו סחף של הריסת בתים ותהרוס לו את הבית? לא. כשאותו יורו פגע במר גליק הוא לא חיפש לו קרבן יהודי כי היו עוד משתתפים באותו מרכב בגין והוא בחר את אותו אדם וציין בפניו את העמדה הפוליטית שלו ולכן זה מעשה על רקע פו ליטי ואין לכלול אותו באותה מאסה של פיגועים לאומניים. אנו כמשפטנים ובבואנו לבחון את הדברים צריכים לעשות זאת בדקדקנות ולא לעשות הכללה.

קלדנית: זיוה

עו"ד חביב :

נניח שהיה מתרחש רצח עברייני היינו הורסים את בית האדם, בוודאי שלא.

כבוד השופט אי רובינשטיין: יש שלושה רבדים. יש את הרובד המשפטי. יש את הרובד המשפחתי האם נסיבות המקרה הזה מצדיקות. אם שני הרבדים הוכרעו לגבי אי התערבות בהחלטה, איך עושים את זה הכי פחות פוגעני יחד עם זאת שאפקט ההרתעה נשמר ויחד עם זה פחות פוגעני. לגבי הרובד השלישי, אדוני הביא חוות דעת מפלוני, מהנדס ישראלי, זה דבר שאפשר אני מניח לבוא בדברים עם גורמי המשיב. הם קיבלו את המסמך הזה ולראות איך אפשר לעשות זאת בצורה הכי טובה בהנחה שנחצו המשוכות הקודמות. אדוני יתקרב לסיום.

עו"ד חביב: אני סבור שיש לשקול את הטענה שאמרת. לא אוכל לחזור על זה. הבהרתי את הפואנטה. כך אני רואה את הדברים. אבקש שבית המשפט יתייחס לדברים. כפי שאף אחד לא חשב עם כל ההבדלים ועם כל האבחנות לא חשב להרוס את ביתו של מי שרצח את ראש הממשלה בישראל.

כבוד השופט ני סולברג: הנושא ההרתעתי הוא זה שעושה את ההבחנה. אם יש צורך בהרתעה או אין צורך בהרתעה.

עו"ד חביב: לא אומרים שתופעות הסכינאות התרחשה בארץ אלא כשמדובר בפיגוע לאומי לא בעבריינות לשמה. האם אין משמעות לעובדה שמדובר בתושבי ישראל! כלומר האם לעובדה זו למעמד הישראלי שלהם, לעובדה שהם לא תושבי שטח כבוש, הם תושבי אזור שסופח וניתנה להם תעודת זהות כחולה, האם אין בכך לתת למשפחה, רק על המשפחה אני מדבר, האם זה לא מקנה להם מעמד יותר חסין מבחינה אזרחית? האם אין למעמד שלהם כל משמעות? האם כשאנו שוקלים את המעשה הזה הם הופכים להיות פלסטינים בלי הגדרה משפטית נוספת? יש כן לנתת משמעות לעובדה שהם תושבי ירושלים. אם לא לבטל את הפגיעה לומר שלפחות לא נהרוס את הבית רק נאטום אותו. זה למשפחה אותו עונש. זה מאפשר למשפחה בעתיד לבוא ולמחול על הפגיעה.

איך אפשר לבוא ולהרוס? אנו מדברים על מבנים רעועים, על מבנים הרוסים. יש פה את אי הצדק ואי השוויון אותו לא אביא ולא אכניס. יש לתת לכך את הדעת באותה תחושת מועקה עליה אנו מדברים. בהחלט לא ברור לנו וזאת כתבנו בחוות הדעת, כיצד ניתן לבוא ולהרוס קומת קרקע כאשר מעליה יש קומה שניה. זה מסכן את כל המבנה כולו. זה בוודאי מסכן גם את הדירה מעל ואנו מניחים שאת הדירה הזאת יהרסו בפיצוץ כדי שיראו ויראו. אנו סבורים שאם תושבות בירושלים או תושבות בישראל לא נותנת חסינות למשפחה מהריסת הבית, אם היא לא מאפשרת אטימה, שלפחות שתבוצע הריסה מבוקרת עם שמירה על הדירה מעל. אנו מבקשים ולו כסעד חלופה כן לבקש מהמדינה לחשוף את הקלפים ולאפשר לנו לראות את חוות הדעת לפני. לא אחזור על הטענות בעתירה הבאה.

מה הבינה בין תושב ירושלים שאין לה ידיעה על הבן לבין תושבי השטחים הכבושים. יש לתת לנו לפחות זכות טיעון לענין דרך ההריסה. יש צורך שבית המשפט יבוא וידקדק עם המדינה. ההצעה לא מרגיעה באמת, מה שכותבים בה בסעיף 23 לתגובה "ננסה למזער נזק משמעותי". זה לא ננסה, ולא כל נזק, אלא רק נזק משמעותי. זה לא מרגיע כי בעבר בירושלים אף באטימות נגרמו נזקים חמורים באטימות למבנים מהעבר.

התקנה מופעלת רק נגד פלסטינים למרות שהיו מקרים לא פחות חמורים של פגיעה ומעשי פיגועים באופן חפוף. לאור העובדה שאנו חיים בתקופה שהיא תקופה קשה כאשר גם האוכלוסייה הפלסטינית והערבית סובלת מהסטה ומפגיעה ומדברים שהם מהמפורסמות, האם אין בכך שהורסים ביתה של משפחה כדי להצדיק או לתת ולו בקריצה אישור לאנשים אחרים לבוא ולפגוע באוכלוסייה הזאת לפגוע בבתיים שלה, לעשות תגי מחיר, לשרוף את המסגדים כל המעשים האלה שיש דווקא לא לעודד אותם, אלא לבוא ולסכם על עקרון אחד שלא פוגעים בחפים מפשע לא פוגעים בגופם ולא ברכושם, יהיו מעשי בניהם ככל שיהיו זהו כלל ברזל את זה נבקש לכבד.

עו"ד סגל: ההחלטה היא לאחר גל פיגועים שהחל מאיו"ש ועבר לירושלים ולתחומים אחרים. לא ארחיב. ניתנו פסקי דין לאחרונה פסק דין קוואסמה וסוגיה זו די ברורה ואין צורך להרחיב בה. לגבי הפעלת הסמכות במסורה, הטענה כאילו הדבר נעשה בשגרה יום יומית שאנו על כל דבר מוציאים צו לא נכונה עובדתית. משנת 2005 היו שתי תקופות שנעשה שימוש בכלי הזה בשנת 2008 שנעשו פיגועים דומים לפיגועים שעשויים עתה, פיגוע דריסה ופיגוע כניסה לבית

כנסת. פרטנו את שינוי הנסיבות הקיצוני שמחייב שנוי קיצוני והרתעה. בית המשפט קיבל זאת ומאז ועד היום נוספו פיגועים.

כבוד השופט י' דנציגר: השאלה אם דווקא עובדה זאת שלמרות שתי הריסות בעקבות שני פסקי דין שלנו בחצי שנה האחרונה, לא רק שלא פחתו המקרים, אלא התרבו האם זה לא מחליש את הטענה בדבר הכת ההרזעתי של מעשה ההריסה?

עו"ד סגל: אין לנו יכולת להוכיח עד כמה מנענו. בסופו של דבר באים גורמי המקצוע שמלמדים על כך שהכלי הזה כן מרתיע. חברי עמד כאן ואמר עד כמה משמעותי הריסת בית, דווקא בגלל צעד זה הצעד הזה כן מרתיע. החצעה הוצגה ע"י הרמטכ"ל. אנו לצערנו בתוך גל של פיגועים, אנו מקווים שזה לא גל גדול, שייפסק. אנו לא יודעים עד כמה מנענו מפגעים פוטנציאליים. בענין זה השימוש נעשה באמת במסורה. אגב פיגועים רצחניים של שימוש להרוג. בהמשך לטענת חברי זו טענה כמעט מקוממת. יש בכך איזה שהוא פתח. כשמדובר בענין פוליטי יש להתייחס לכך בצורה אחרת. ההסטה שמתרחשת בזמן האחרון כולה סביב הר הבית וכולה סביב אל אקצה או לומר שמתעלמים ממה שקורה מסביב היא טענה מקוממת. מדובר על מי שמגיע עם כלי חס, רק כדי להבהיר שליטתנו אין מקום להבהיר.

כבוד השופט א' רובינשטיין: יש טענה שיש להבחין בין ירושלמים לתושבי האזור, ולגבי הצד ההנדסי של הפעולה.

עו"ד סגל: הרבה מהפסיקה היתה על ההריסה. בדנג"ץ ניסו להעלות טענה כזו שאי אפשר להעלות זאת כצעד מלחמתי. לכן, מבחינת הסמכות היא בוודאי נתונה. תקנה 119 שחלה בירושלים.

כבוד השופט א' רובינשטיין: זה היה לפני 2008 כי הנשיא ברק פרש ב-2006.

עו"ד סגל: 2161/06 נדמה לי שפסק הדין ניתן ב-200. לצערי המציאות היא שמדברת כאן בקול מאוד חזק וברור והפיגועים מתרחשים בלב ליבה של ירושלים. לגבי הצד ההנדסי, קיבלנו את חוות הדעת ההנדסית הבוקר. אמרתי לחברי את התשובה שנתנו בתיקים קודמים כי חוות הדעת ההנדסית תבדק וככל שיתאפשר למזער פגיעה במבנים הדבר ייעשה.

כבוד השופט א' רובינשטיין: תברן אומר אולי לאטום ולא להרוס.

עו"ד סגל: על חלק מהמבנה שבקומת קרקע, חולש על חלקה אחרת. הוחלט שתהיה כאן הריסה חלקית ואטימה חלקית. כלומר החלק החופף לדירה מעל יאטום, והחלק השני ייהרס באופן שלא יפגע בדירה מעל. אולי במסקנות חוות הדעת שחברי מסר היום, הוא לא מוסר שלא ניתן

לבצע, הוא פשוט מציע מסקנות. אם צריך לבצע תמוך מקדים יעשו תימוך מקדים. במישור הזה אי אפשר לטעון שלא ניתן לבצע הריסה.

כבוד השופט י' דנציגר: האמת היא שאין פסקי דין רבים, מאז פסק דינו של חברנו המנוח השופט לוי בענין שרבטי סוף 2003 הטענה לא נבדקה כדבעי והשאלה אם מאז ועד היום קרו דברים שמחזקים אולי את טענת חברך או שטענתכם שלא השתנה דבר ויש לדחות את טענת ההפליה מכל וכל.

עו"ד סגל: נדמה לי שיש לגנות והוקיע את התנהגות האלימות מכל סוג. אין כרגע שנוי בעמדה שהצגנו עתה בפני כבודכם ביחס לטענת ההפליה או ברצון לעשות שימוש גם כנגד יהודים שמעורבים בדרך זו או אחרת בטרור. כן ראוי לציין, וזה מתחבר לטענה שנטענה קודם שאנו עדים למקרים רבים של יידוי אבנים ובקבוקי תבערה ולשום מקרה כזה לא יצא לאחורונה צו הריסה. גם אם מדובר על הריסת מסגדים, על פעילות תג מחיר כזו או אחרת זה בוודאי לא מקרה שניתן להשוותו לגל הטרור שמתחרש עלינו. שנוי הנסיבות הוא תמיד עילה לבחון מחדש את הדברים אך העמדה שהוצגה היא העמדה.

עו"ד גנסיין: מה שמנסה חברי לעשות, הפער בין תושבי מזרח ירושלים לבין תושבי שטחים והכשרה של רצח פוליטי. נדמה לי שהטענה הזאת מעבר לעובדה שהיא מקוממת, רק לפני שבועיים נחשפה פרשייה של נסיון שנכלאה חוליית חמאס שתכננה לעשות פיגוע בכלי הרכב של השר ליברמן. כלומר, קריאה כמו של חברי קריאה על רקע דיעות פוליטיות, הוא מעשה טרור. דווקא משום שתושבי מזרח ירושלים, תופעת המפגע הבודד, דווקא לאור ההסלמה בירושלים, להבדיל מהרצח בירושלים, אנו מדברים פה על תופעה של שנוי בכלים שהם "כלים אזרחיים" הייתי קוראת לזה פיגוע בודד. בגלל חופש התנועה בדרכים, לכן דווקא בהקשר של ההרתעה, כאשר יש להתמודד דווקא עם תופעה כזו של ההסלמה בחודשים האחרונים דווקא הכלי הזה הוא כלי אפקטיבי.

כבוד השופט א' רובינשטיין: אדוני שמע בהנחה שזה הולך לקרות, יש נכונות להידרש לטענות ההנדסיות לבדוק אותן וכו'.

עו"ד חביב: אני דווקא כן הייתי מבקש מהם לחשוף ולא לסמוך. אם כבר אוטמים חלק מחדירה, למה לא לאטום הכל? לענין ניסיון הרצח הפוליטי לא אחזור, עניתי על כך. אם היינו מחליפים את השם מונטזס חיגי'אזי באבי, אבי ירה באדם אחר על רקע עמדותיו הפוליטיות המדינה לא היתה מבקשת להרוס את ביתו כי מעשיו הם מעשה פוליטי הוא לא טרור במובן הקלאסי של המילה.

זה רק מצער שזה בנסיבות הריסה ולא בנסיבות אטימה. לענין התיק הבא מדובר בבית שנבנה בשכונה עניה מוזנחת ובאמת לחשוב שהכלי הצבאי הזה של הריסת בית ועוד באמצעות פיצוץ בדירה בקומה שלישית על בית שעומד כולו על בלימה

כאשר יש קיר משותף עם בנין שני וכאשר יש בנינים נוספים במרחק 2 מטר, הייתי מציע להשקיע את מלאכת המחשבה והמצבע הענקי שיהיה פה בלבנות בתים ובלשפר את איכות החיים של התושבים, אולי זה ישנה את האווירה בירושלים. זה רק באמרת אגב.

אני סבור שמחוות הדעת בית המשפט יכול להתרשם מהתמונות שצרפנו שמדובר בבית שאם נעזוב אותו עוד כמה שנים הוא ייפול מעצמו. זה בית שבנוי ללא יסודות, 3 קומות וכאן תורת הדעת אומרת שאי אפשר להרוס בלי לפחות לערער את כל המבנה כך שהוא יפול במוקדם או במאוחר. זה מבחינה הנדסית. אני חוזר על כל שטענתי ועל כל הטענות בעתירה. לא אחזור על כל מה שאמרתי. אתייחס למספר נקודות בקצרה.

כאן המבנה הוא לא בבעלות המשפחה הגרעינית. המשפחה כאן, אבי המשפחה שכר את הדירה זאת מאחיו ולכן, לפחות אמרתי וטענתי לגבי ההבחנה בין תושב ירושלים והעליתי את השאלה מה התושבות הזאת, איזו הגנה היא נותנת לתושבי ירושלים ואני תושב שבמקרה הזה לאור הריחוק תזה העובדה שהדירה לא של המפגע עצמו, לא של משפחתו הגרעינית אלא של אחיו, אני תושב שבמקרה זה לפחות יש להימנע מהריסת. לא הייתי מניח שהבית הזה היה נהרס אילו שכר דירה בפסגת זאב או בגבעה הצרפתית. זה ניחוש שלי אך זה בהערת אגב. גם כאן, התייחסה המדינה וטענה שהאח מנצור שהוא העותר 2, טרחה המדינה והביאה דברים שפורסמו בשמו באינטרנט וטענה שהוא קורא למאות ללכת בעקבות אחיו. חשוב לי פה לומר את הדברים הבאים: האמת, שאני חשוב לי לומר את הדברים לא כי אם לא היה אומר את דבריו המדינה היתה חסה על הבית. המדינה בכל מקרה אומרת נהרוס את הבית. לא חשוב מה האח אומר או חשוב או מה הוא עושה.

כבוד השופט י' דנציגר: הדברים האלה בתגובת המדינה מתייחסת לדברי אדוני שלא צריך להפגע חף מפשע או אבות ובנים.

עו"ד חביב: מטרתה טענה זו למצמצם את המועקה. הדברים נאמרו ע"י האח מיד עם היוודע דבר מות אחיו בלי לקבל פרטים או סרטונים או יותר מדי מידע. אפשר להבין שבסערת רגשות ברגעים כאלה נאמרים דברים בטון גבוה. הטענה כי אמר לאחרים ללכת בדרכו היא טענה לא נכונה מאחר ובדבריו התייחס...

כבוד השופט י' דנציגר: האם הוא לא התייחס לכך שאחיו המנוח הוא שהיד?

עו"ד חביב: אם הייתי יודע הייתי מביא תמלול משלנו. יש בדברים שאמר האח הטלת אחריות על פוליטיקאים שנוקב בשמם שמבעירים את האש בירושלים שנכתבנו פוגעים במקום הקדוש לו.

כבוד השופט א' רובינשטיין: לא כדאי לעשות מהכל מיקס אחד גדול. מה לאדוני ולדבר הזה? זה פוליטיקה לאומנית. כל עוד אדוני טוען טענות שהן בגדר השכל הישר גם אם אפשר להתווכח איתן זו טענה לא טובה. למה לאדוני להתמיד איתה ולומר שמה שאמר הוא ההפך ממה שאמר.

עו"ד חביב : הוא איבד את אחיו. שאיבד את השלום, שאנו לא מבחינים בין אנשים על רקע דתם.

קלדנית : גלית

עו"ד חביב :

הוא מסר את עמדתו בעניין הכי רגיש בירושלים, גם אנשים במשטרה ציינו זאת אכן הדברים נאמרו בטונים גבוהים אבל אין בהם מה שהמדינה מנסה לטעון, יש בזה הטלת אחריות על התבערה בירושלים וזו עמדה פוליטית. על זה הוא נעצר ונחקר בשב"כ 20 ימים ושחרר, הוא נמצא פה, לעותרים עדיין יש תקווה וזה חלק מהדברים המניעים אותי לטעון מתוך תקווה כי העותרים עדיין מקווים שאת הדבר הזה ניתן למנוע או להקחות וזה מעיד על אופיו של העותר וזה כן הופך אותו לאדם שמכבד את החוק והוא מתייצב ומוסר שהוא מתנגד לפגיעה בחפים מפשע כפי שנעשה ע"י אתיו ובכל מקום ע"י יהודים או ערבים. כמו כן דובר על עניין הבעלות בדירה שהיא לא של המפגע, ולא של אשתו או ילדיו ולכן עניין הבעלות מחייב איזה שהיא הקלה בחומרת הפגיעה. אם לא לבטל בכלל אז לפחות לאטום בדרך שפויה ולאפשר אולי בעוד 10 שנים שיפרוץ השלום לפתוח. לאח יש גם בעלות על התקרה וגג הדירה הוא המקום שאחיו מנצור יכול לבנות את דירתו ולכן אנו מבקשים לפחות למנוע פגיעה בגג הדירה ולכן שיאטמו את הדירה ויותירו את הגג, אנו סבורים שבמקרה הזה לאור הנזק והחשש למבנים הסמוכים ולמבנה כולו וכמה הוא רעוע אנו מבקשים שביהמ"ש ידקדק בעניין ההריסה, האם הולכים לפוצץ את הדירה. אני חוזר על התנגדותי העקרונית לפגיעה במשפחה לסיום אומר שאולי הגיע העת ומאחר ואנו כל שנתיים או ארבע אחרי רגיעה באה הסלמה וכך חלילה, אולי בכל זאת הגיעה העת לחשוב על דרך אחרת לכבות את האלימות לא בשפיכת דלק אלא בגישה אחרת של בניה ולא של הריסה.

עו"ד סגל אלעד :

לא אחזור על הדברים, לעניין מעמד שכירות לעומת בעל בית זה נדון כבר בפסקה והמבחן הוא מבחן זיקת המגורים למבנה וכאן אין טענה שהוא לא התגורר במבנה. מכיוון שמדובר בעניין הרתעתי ולא עונשי, אחרת לא היה ניתן להרתיע מפגעים במעמד של שוכר שהיו יודעים שהם מוגנים ולכן בעניין הזה הטענה צריכה להידחות. לגבי משפחת המחבל, כפי שציין השופט דנציגר העלנו את הדברים רק בגלל שהועלו טענות על פגיעה בחפים מפשע. גדלו בבית מספר אחים שביצעו פיגועים ואחד מאלה נכלא ושחרר בעסקת שליט והוא כעת נמצא בטורקיה וממשיך בפעילות חמאס. גם האחר מחבל ומנראה הבית היה כר פורה ליצירת מפגעים. לגבי התבטאויות חברי לגבי אירועים פוליטיים, הוא הפך את האירוע הזה למקומם. לגבי חו"ד מדובר בהריסה פשוטה כי מדובר בקומה עליונה של מבנה בעל כמה קומות. מדובר בהריסה מבוקרת ע"י הטמנת חומר חבלה לתוך הקירות עצמם במינונים קטנים ועושים זאת בקירות שאינן שלד המבנה.

עו"ד חביב:

אני מבקש שהות של יומיים מרגע ההחלטה על מנת לאפשר למשפחה לפנות את הדברים ולהיערך לכך.

עו"ד סגל אלעד:

הצורך בהרתעה הוא צורך ממשי ומידי לשיטת גורמי הביטחון ורוה"מ ולכן ביקשנו שתינתן הכרעה בעניין הזה בהקדם האפשרי ואנו נאפשר יום יומיים להתארגנות.

נדחה לעיון.

קלדנית: זיוה